

Hejsek 1

ROČNÍK XXXIV září 2018

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Vítáme Vás po prázdninách zpět, milí Vpředáci! Studny jsme vyčistili, had je zabít, bozi už nejsou posedlí démonem, Bráhma neusnul a náš svět ve velikém zlatém vejci zůstal, jak má být.

Doufám, že jste se po tom zachráněném světě během zbytku prázdnin také trochu porozhlédli a že máte o čem vyprávět.

Někteří z nás dojeli až na Ukrajinu, tak si určitě nenechte ujít náš cestopis.

Haf! Haf! Haf!

A teď co nás čeká a nemine: Už samotné září bude nabité. V neděli 16. září se společně s malými vydáme na jednodenní výpravu na Vraní skálu, tak si toto velkolepé zahájení školního roku nenechte ujít.

A doma nezůstaneme ani o prodlouženém víkendu od 27. do 30. září, kdy se zejména se zkušenějšími Vpředáky vydáme na slavný vandr po vlastech českých. Tak si rychle udělejte volno!

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Samaře, Tee, Aiše, Vildovi, Janě, Áže, Kryštofovi V., Káje, Tomíkovi a Edíkovi.

Za prázdniny také vše nejlepší přejeme Esterce, Kubanovi, Tlampačovi, Elišce, Štěpánovi V., Kryštofovi Š, Anežce a Barče, Emmě, Julce a Jendovi.

Haf! Haf! Haf!

Spolu se zářím jsou tady opět oddilové příspěvky. Přineste nám, prosíme,

600 korun na celý rok nebo
300 korun na pololetí, aby
pokladna Čtrnáctky nezů-
stala prázdná. Děkujeme!

Haf! Haf! Haf!

Pokud jsi ještě nevi-
děl(a) táborový web, mů-
žeš zavzpomínat na adrese
vpr.red/tabor2018.

Najdeš tam všechno od
fotek přes písničky až po
kroniku!

Haf! Haf! Haf!

Zkus si prosím udělat čas
i na družinovky ve středu.
Každé druhé úterý se sem
na družinovky všichni na-
jednou nevejdeme. Dík!

Co budeme dělat my větší?

4. 9.	První schůzka	(16.00—19.00)
11. 9.	Oddílovka	(16.30—19.00)
16. 9.	Výprava na Vraní skálu	
18. 9.	Oddílovka	(16.30—19.00)
25. 9.	Oddílovka	(16.30—19.00)
27. — 30. 9.	Putování	

A dále?

- 12. 10. Páteční čaj
- 13. 10. Výprava na 50 nebo 30 kilometrů
- 26. — 30. 10. Podzimní výprava

A co ještě dále?

Seznam dalších výprav sepíšeme do dalšího Pejska. A možná
jej ještě dříve najdete v interní sekci na webu.

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Prázdniny jsou už za námi, ale naštěstí je tu další oddílový rok. Na táboře jsme porazili démony a osvobodili všechny indické světy. Už se těším na dobrodružství, která nás potkají v letošním roce!

Zatím je v Pejskovi seznam akcí na září. V příštím čísle se už objeví kompletní seznam výprav na celý rok, abyste si je mohli zapsat do svých kalendářů a my se mohli potkat na co nejvíce akcích.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ela (zakopne o kořen): „Jauvajs, můj kořen!“

Pejsek štěká všechno nejlepší k narozeninám Didimu!

Co budeme dělat my menší?

6. 9.	První schůzka	(17:00—18:30)
13. 9.	Schůzka	(17:00—18:30)
16. 9.	Výprava na Vraní skálu	
20. 9.	Schůzka	(17:00—18:30)
27. 9.	Schůzka	(17:00—18:30)

A dále?

- 12. 10. Páteční čaj
- 13. 10. Výprava

Štěně

Tábor malých Vpředáků

V letošním roce jsme se na týden ocitli až v dálné Indii. Naše zdejší dobrodružství začalo ve chvíli, kdy nás několik Indů pozvalo na tajný rituál. Neváhali jsme a na rituální místo jsme se vydali. Tam nám byl přečten tajemný svitek. Na další část rituálu jsme se přesunuli k posvátné studni, kde jsme však našli strašlivého démona v podobě červa, který byl obklopen kouřem a strašlivým puchem. Spolu s velkými Vpředáky jsme se vydali získávat suroviny na lektvar, který by studnu vyčistil. My jsme při získávání

suroviny od dvou strašlivých strážců dokonce zjistili, jak démona zabít. V táboře jsme přidali surovinu do lektvaru a vydali se démona zabít. Povedlo se, a tak zbývalo jen studnu vyčistit a kraj byl zachráněn.

Další den jsme zahájili naše putování po indických krajích, které mělo skončit u kláštera. K našemu zděšení jsme však v každém kraji našli démona, který kraji trávil studnu. Všichni démoni měli podobu červa, ale každý červ měl jinak barevné žihání (podle barvy kraje, ve kterém jsme se zrovna nacházeli), proto jsme nemohli všechny zničit stejným způsobem jako démona z prvního kraje. V každém kraji jsme tedy dokazovali vesničanům, že jsme schopní dé-

mona zlikvidovat a můžou nám svěřit, jak na to. Zabíjení démonů se nám dařilo a postupně jsme zachránili všechny kraje. Po každém démonovi zůstalo u studny vejce, ve kterém jsme našli jméno vesnice z okolí, kterou démoni zničili. Na místo, kde stávala první z vesnic, jsme se vypravili, ale našli jsme tam jen pozůstatky červí přítomnosti, takže jsme na další místa nešli.

Během putování jsme zlepšovali svoji karmu, abychom dosáhli karmy bráhmana a mohli vstoupit na posvátnou půdu kláštera. Když se nám to povedlo a doputovali jsme skoro až ke klášteru, dozvěděli jsme se, že klášter střeží obrovský červí démon, který nikomu nedovolí přiblížit se

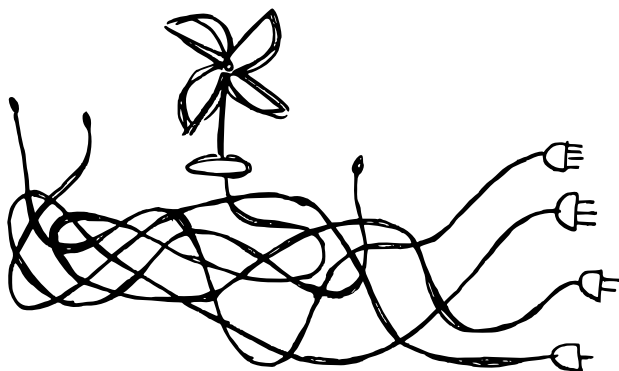
ke klášteru. Nikdo však nevěděl, kde se skrývá. Po válečné poradě s velkými jsme se domluvili, že my půjdeme obřího červa najít a zlikvidovat (jakožto odborníci na zabíjení démonů) a velcí zatím budou odvádět pozornost menších démonů. Vypravili jsme se tedy na místa, na která nás odkázala vajíčka. Cestou jsme čelili mnohým červím pas-tem a útokům, ale to nám nezabránilo obřího démona najít a zničit. Vítězně jsme se vrátili do tábora s červí hlavou a odměnou nalezenou v červích útrokách. Posilnili jsme se a vydali se do kláštera, kde nám mniši poděkovali a věnovali nám krásně zdobené dřevěné slony, což je v Indii ta největší pocta.

Zamotaný větrák

Každý měsíc se tady v Pejskovi objeví nějaký úkol, za jehož splnění můžete dostat body do bodování. Stačí ho ukázat Majdě nebo Týně!

Úkol na září je jednoduchý: Ještě je venku vedro a větrák proti němu dost pomáhá. Kabel od větráku se ale zamotal mezi další kabely. Který konec máme strčit do zásuvky, aby větrák fungoval?

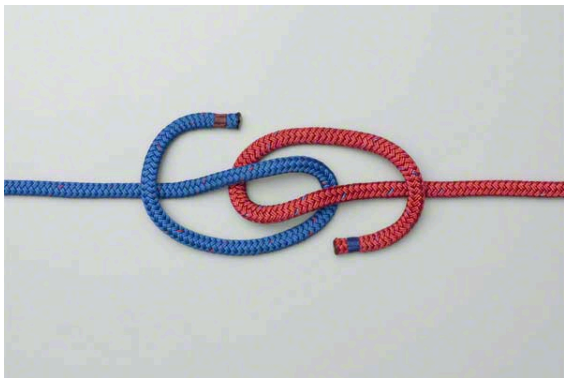

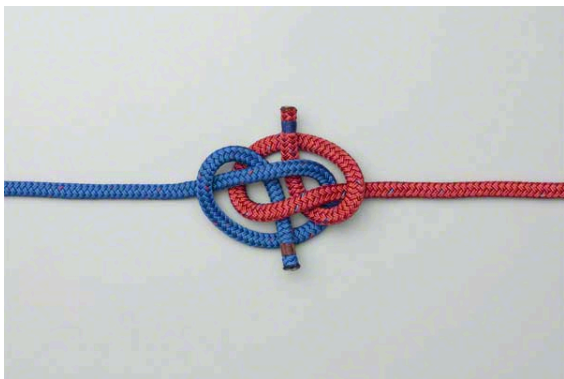
Pejsek

Uzle, uzle, uzle!

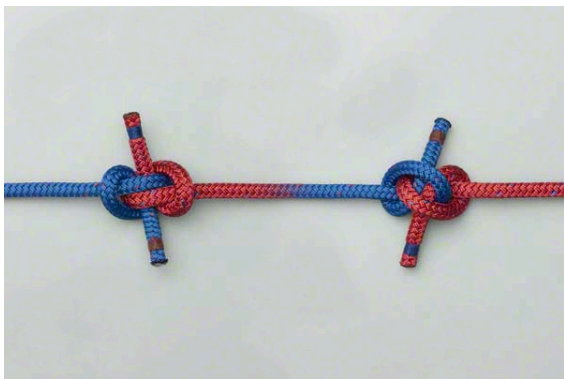
V oddílovém životě se s uzly setkáváme o něco častěji než v tom každodenním. Počet existujících uzlů se odhaduje na něco přes 4000. Podle toho, na co se hodí, dělíme uzle do spousty skupin. Spojky pro stejně/různě silná lana, smyčky volné/pevné vázané s jedním/více oky, na konci/uprostřed lana, ozdobné uzle... Obrovské množství jich využívají námořníci.

Dnes si ukážeme spojku, která je vhodná na dva stejně silné provazy, klidně kluzké, takže třeba i vlasce. Jmenuje se krychlová spojka. Kdo ji uváže Elišce, dostane 2 body do bodování.

Hotový uzel vypadá (zepředu a zezadu) takto:

Místa v okolí tábora: Ronov

Není jisté, kdy přesně byl hrad Ronov založen, odborné odhady říkají, že k založení došlo někdy ve čtrnáctém či patnáctém století. Stojí na čedičovém vrcholku, díky takové poloze nemusel mít svého času žádné náspy či příkopy, stačily mu vnější hradby, které jsou dodnes zachovalé.

Několik let byl obýván různými pány z rodu Ronovců, kteří ho pak v polovině patnáctého století prodali. Od roku 1608 je hrad údajně zpustlý, věci se v něm začaly dít až během třicetileté války, kdy se v něm schovali obyvatelé nedalekých Stvolínek před švédskými vojsky. Švédové je však objevili a hrad vypálili. Na začátku devatenáctého století se zřítla jeho obytná část, dnes je Ronov zříceninou.

Atletické závody 1987

retro kronika

Sešli jsme se před klubovnou v Biskupské ulici ve sportovním oblečení. V počtu čtyřiceti lidí jsme vykročili na autobus. Když jsme dorazili, převlékli jsme se v šatnách a vydali jsme se na hřiště, kde se atletické závody konaly. Při nástupu jsme se dozvěděli, že budou tyto sportovní disciplíny: běh na 50 metrů, běh na 200 metrů, hod kriketákem, skok do dálky, vrh koule, štafeta.

Štafetu jsme vyhráli, neběžící málem přišli o hlasivky. Po štafetě následovala chvilka volna, ve které jsme se oblékli a pak byl nástup, na kterém se vyhlášovaly výsledky. My jsme se umístili celkově první. Pak byl rozchod a šlo se k autobusu.

Autor neznámý

Cestopis z Ukrajiny

Letos jsme se rozhodli putovat po ukrajinských poloninách. V původním plánu bylo přejít hned tři a dojít až do Koločavy, kde má hrob Nikola Šuhaj loupežník, známý hlavně od Ivana Olbrachta, to jsme ale bohužel nestihli — přešli jsme „pouze“ poloninu Černohorskou a zhruba polovinu poloniny Svidovec. Hory to jsou ale krásné a užili jsme si to, takže je to jen další důvod, proč se tam někdy vrátit.

Netradičně jsme z Prahy nevyjžděli společně, ale rozdělení na dvě části — Vosa s Eliškou a Májkou se na Ukrajinu vydali už v úterý ráno, aby se stihli podívat i do několika

zakarpatských měst, a Sára, Samara, Štěpán a Týna je následovali ve čtvrtek. Sešli jsme se v pátek okolo druhé v Rachivu, kde jsme se náhodou setkali úplně přesně, protože autobus pozdější skupinky přijel o půl hodiny dříve, a zahájili putování s nejnižším výškovým průměrem v historii (nejvyšší osobou byla Májka se 172,5 cm). Hned jsme chytli (nejspíše lehce předražený) místní „taxík“ — maršrutku, který nás dovezl do nedalekých Luhů, kde naše cesta začínala. U řeky, kde se scházela se zapálenými cigaretami místní mládež, jsme se naobědvali, poté nabrali v hospodě vodu a vyrazili proti proudu po zelené značce.

Cesta ubíhala vcelku rychle — stoupání bylo mírné a my ještě plni energie. Náš postup ale zpomalil obří slejvák, který se najednou přivalil a kompletně nás během pár minut promočil. Začali jsme se tedy shánět po nějakém alespoň trochu chráněném místě, kde bychom mohli postavit stany. Kousek od cesty se v lese našťěstí nacházel plácek, kam se dva stany nacpat daly, takže jsme je za použití mnoha zajímavých technik, kdy jsme se snažili vnitřní části stanu udržet v suchu, postavili. Naše durch oblečení jsme nechali v předsíňkách, převlékli se do suchého, narvali se i s batohy dovnitř do stanů a povečeřeli některý ze svých studených obědů. Protože venku stále pršelo a již padla tma, brzy jsme také zalehli a doufali, že se do rána počasí umoudří.

Tajemný vzkaz ve schránce

Včera jsem našel v oddílové schránce vzkaz, byl to jen malý kousek zamaštěného papíru, na němž stálo téměř nečitelným rukopisem několik hesel. Z různých čísel a písmen jsem vytušil přibližně něco takového:

V Klimentské ulici v domě s nápisem MZO 1955 nad vchodem a číslem popisným 1218, bydlí něčí rodina. Má zvonek v levém z dlouhých sloupců a to ten druný odspoda (9. shora).

Potřeboval bych ale zjistit o koho se jedná! Zjistíte mi prosím jak zní jméno té rodiny? Za pomoc děkuji, odměna vás nemine, Štěpán.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Vosa: 720 368 688

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz